

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ, ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΩΝ ΔΗΜ. ΓΚΙΝΗ ΚΑΙ ΒΑΛ. ΜΕΞΑ (1800-1839)

τοῦ κ. Ν. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ

Κάθε Έλληνας καὶ ξένος ἐρευνητὴς ποὺ καταγίνεται μὲ τὰ νεοελληνικά γράμματα αἰσθάνεται σήμερα μιὰ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση καὶ χαρὰ μὲ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ πρώτου τόμου τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας (1800—1839) τῶν κ. Δημητρίου Σ. Γκίνη καὶ Βαλερίου Γ. Μέξα (Ἀθῆναι 1939). Χάρης στὸν κ. Γκίνη καὶ στὸ συνεργάτη του Μέξα, ποὺ δυστυχῶς ὁ χάρος ἄρπαξε στὴν ἀκμὴ τῆς ζωῆς του προτοῦ προφθάσει νὰ δῇ τὸ ἔργο του τυπωμένο, καὶ χάρις στὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, ποὺ βράβευσε καὶ ἀνέλαβε νὰ τυπώσῃ ὁλόκληρη τὴ βιβλιογραφία (1800—1863), ἡ Ἑλλάδα θὰ ἔχῃ ἐντὸς ὀλίγων χρόνων τὸ μεγαλύτερο καὶ δυσκολώτερο μέρος, ὡς τὸ παλαιότερο, τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας τοῦ 19ου αἰῶνος.

Πρέπει νὰ τονίσωμε ὅτι οἱ συντάκτες τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας ἐργάστηκαν μὲ ἐνθουσιασμό καὶ κατάρθωσαν νὰ ἐπεμεληθῶσιν δυσκολίες, ποὺ προκαλοῦν τὸ θαυμασμό μας, γιὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ βαρὺ ἔργο ποὺ ἀνέλαβαν. Ἡ βιβλιογραφία τῶν βεβαίως μπορεῖ νὰ σταθῇ μὲ ὑπερφημία πλάϊ στὴ μνημειώδη πολύτομη βιβλιογραφία d'Erasmus τοῦ μεγάλου ἑλληνιστοῦ Emile Legrand, καὶ τῆς ὁποίας τὸ τέλος εἰνόμεθα νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ταχύτερον, νὰ ἔχωμε πᾶν τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν ἀπὸ τῶν ἑξῆς αἰῶνα ἕως τὸ 1863. Ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία τοῦ Γκίνη, γιὰ τὴν βέβαια πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμε ὅτι ὁ κ. Γκίνης ἐσχάσθη περισσότερο ἀπὸ τὸ συνεργάτη του καὶ κατάρθωσε μόνος νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὴν κολοσιάν αὐτὴν ἐργασία, ἔρχεται νὰ πληρώσῃ ἕνα μεγάλο κενὸ στὰ ἑλληνικά γράμματα, κενὸ ποὺ ἦταν πιὸ αἰσθητὸ σὲ μᾶς τοὺς εὐρισκομένους στὸ ἐξωτερικὸ ποὺ ἀσχολοῦμαστε μὲ τὴ φιλολογία καὶ ἱστορίαν τῆς Νέας Ἑλλάδας μακριὰ ἀπὸ τὴς ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν κ. Γκίνη θὰ εἶναι μεγαλύτερη.

Οἱ συντάκτες τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας προσπάθησαν καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐπέτυχαν νὰ μᾶς δώσουν μιὰ σχετικῶς πλήρη βιβλιογραφία, περιγράφαντες τὰ 91 % τῶν βιβλίων ἐξ αὐτοψίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλιογραφικῶν κανόνων. Δυστυχῶς ὁμως ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν βιβλίων ποὺ εἶχαν νὰ περιγράψουν τοὺς ἔκανε νὰ περιορισθοῦν σὲ μιὰ σύντομη περιγραφή καὶ ὄχι σὲ μιὰ ἐκτενῆ, ὅπως θὰ ἔπρεπε. Ἄν στὴ βιβλιογραφία δὲν περιγράφονταν μερικὲς ἐκδόσεις, αὐτὸ βέβαια δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμε στὴν ἑλλειψιν εὐσυνειδησίας τῶν συντακτῶν, ὅταν ξέραμε ὅτι ἐργάστηκαν μὲ ἰδιαίτερον ζῆλον σὲ περισσότερες ἀπὸ ἐξῆντα βιβλιοθήκες δημόσιαι καὶ ἰδιωτικῆς, τόσο στὴν πρωτεύουσα, ὅσο καὶ σὲ διάφορες ἀπομακρυσμένες πόλεις τῆς ἐπαρχίας, ὅπου ὑπῆρχαν βιβλιοθήκες ἀξίες λόγου. Ἀλλὰ ὅπως λέγει ὁ κ. Γκίνης στὸν πρόλογόν του «ἡ βιβλιογραφία αὕτη, ὡς πᾶσα βιβλιογραφία, θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς ἁλλείψεις» καὶ γι' αὐτὸ κάνει «ἐκκλησιν πρὸς πάντας, εἴτε κατόχους βιβλίων, εἴτε περὶ τὴν βιβλιογραφίαν ἀσχολομένους: ν' ἀνακοινώσωσι τὰ εἰς τὴν κατοχὴν ἢ γνῶσιν των βιβλία ἐγκαίρως, ὥστε νὰ περιληφθῶσιν οἱ τίτλοι των εἰς τὰ συμπληρώματα».

Νέον Κράτος 1940 Σελ. 30

Με τις παρακάτω προσθήκες, συμπληρώσεις και διορθώσεις έρχομαι να συνδράμω ευχαρίστως τόν κ. Γκ. στο βαρὺ έργο πού ανέλαβε, έργο πού είχαν άρχίσει πρίν άπ' αυτόν και άλλοι, αλλά δυστυχώς κανένας δέν κατ-ώρθωσε να φέρη εις πέρας. Εύχομαι και άλλοι να έλθουν εις βοήθειαν τοῦ κ. Γκ., τώρα πού δέν έχει και τή βοήθεια τοῦ συνεργάτη του Μέξα, για να βγῇ τὸ ὅλον έργο με τις προσθήκες, συμπληρώσεις και διορθώσεις ὅσο τὸ δυνατόν πληρέστερο.

Προτοῦ όμως έλθω στίς προσθήκες, θά εἶχα να διατυπώσω μερικές παρατηρήσεις, όχι για να κάνω επίδειξη, αλλά με τὸ σκοπὸ ὅπως χρησιμεύσουν ἴσως στὸ να γίνουν καλλίτεροι οἱ δύο ἄλλοι τόμοι πού θά ἀκολουθήσουν.

1. Ὁ κ. Γκ. για να ξεχωρίση τὰ ἐξ αὐτοψίας περιγραφόμενα βιβλία έβαλε ένα ἀστερίσκο πλάι στὸν ἀριθμὸ αὐτῶν. Νομίζω όμως ὅτι θά ήταν καλύτερα, τόσο για τὸν έρευνητή, ὅσο και για τὸν κ. Γκ., ἂν έβαζε τὸν ἀστερίσκο μόνον σὲ 289 βιβλία, πού δέν εἶδε, παρὰ σὲ 2972 πού περιέγραψε ἐξ αὐτοψίας.

2. Ὁ κ. Γκ. λέγει στὸν πρόλογό του ὅτι «τὸν τίτλον πολυτίμων έργων, ἐκδοθέντων ἐπὶ πλείονα τοῦ ἐνός ἔτους, ἀνεγράψαμεν εἰς ἅπαντα τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἐξεδόθησαν οἱ ἀπαρτίζοντες τὸν τῶν τόμων. Ἐν περιπτώσει οὐσιώδους διαφορᾶς τοῦ τίτλου μεταξὺ ἐξωφύλλου καὶ κυρίως τίτλου ἀνεγράψαμεν ἰδιαιτέρως ἐκάτερον τῶν τίτλων, ἐκδοθέντων ὡς ἴσως, ὅτι πρόκειται περὶ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου». "Ὡς τὸν ἀπὸ ἀπὸ τῶν βιβλίων πού περιγράφονται σὲ δύο διαφόρους ἀριθμούς καὶ ἄλλα, πάλαι ποτὲ σὲ περισσότερους ἀριθμούς, πᾶς ἡμετέρος να ποῦμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων καὶ ἐντύπων πού τυπώθησαν ἀπὸ τὸ 1800—1839 εἶναι 3261. Ὁσὺς, δηλαδή ἀριθμούς, περιέχει ὁ πρῶτος τόμος τῆς Βιβλιογραφίας; Βέβαια ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν πρέπει να εἶναι μικρότερος. Γι' αὐτὸ νομίζω ὅτι οἱ συγγραφεῖς πού κάνει ὁ κ. Γκ. στὸν πρόλογό του με τὸν ἀριθμὸ τῶν βιβλίων πού περιγράφονται στίς βιβλιογραφίες τοῦ Βρετοῦ, Legrand, κλ. δέν ἀναπαράγουνται στὴν πραγματικότητα, ἀφοῦ αὐτοὶ περιέγραψαν τὰ βιβλία πού δίδει ὁ κ. Γκ. μόνον μιά φορά καὶ ὅχι περισσότερες, ὅπως ἔκαμε ὁ κ. Γκ. Ποιὸς εἶναι ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν βιβλίων πού τυπώθηκαν στὸ διάστημα 1800—1839 δέν ξέρομε, καὶ νομίζω ὅτι καλὰ θά ἔκανε ὁ κ. Γκ. ἂν μᾶς τὸν ἔδιδε στὸν πρόλογό του.

3. Ὁ κ. Γκ. μᾶς λέγει στὸν πρόλογό του πῶς κατέταξε τὰ βιβλία στὴ χρονολογία τῶν ὁποίων ὑπῆρχε διαφορὰ μεταξὺ ἐλληνικῶν καὶ ἀραβικῶν ἀριθμῶν, ἢ διάφορος χρονολογία μεταξὺ τίτλου καὶ ἐξωφύλλου, αλλά δέν ἀναφέρει τίποτε για τὰ βιβλία πού τυπώθηκαν χωρὶς χρονολογία. "Ὅπως παρατήρησα τὰ τοποθέτησε στὸ ἔτος πού ὑπέθετε ὅτι τυπώθηκαν. Μάλιστα ὁ κ. Γκ. τοποθέτησε μερικά ἀπὸ αὐτὰ τὰ βιβλία σὲ ἄλλο ἔτος παρὰ ἐκεῖνο πού θεωρεῖται ὡς πιθανόν ἀπὸ ἄλλους έρευνητές. Π.χ. τὰ Λυρικά τοῦ Ἀθανασίου Χριστοπούλου πού δημοσίεψε ὁ Θεοχαρόπουλος στὸ Strasbourg χωρὶς χρονολογία ὁ κ. Γκ. τὰ πέρασε στὸ ἔτος 1828, γιατί νομίζει ὅτι τυπώθηκαν «περὶ τὸ 1828», ἐνῶ ὁ κ. Βαλέτας στὴ βιβλιογραφία τοῦ Ἀθ. Χριστοπούλου, πού δημοσίεψε στὴ Γενικὴ Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία 3(1936) τὰ πέρασε στὸ ἔτος 1831 με τὸ σημεῖο τοῦ ἐρωτηματικοῦ στὸ πλάι. Δέν ξέρω πού βασίσθηκε ὁ κ. Γκ. καὶ πού ὁ κ. Βαλέτας, κατὰ τὴ γνώμη μου όμως εἶναι ἀδύνατον να τυπώθηκαν τὰ Λυρικά στὰ 1828, μᾶλλον ὁ κ. Βαλέτας φαίνεται να ἔχη δίκαιο. Δέν παραδέχομαι ὅτι τὰ Λυρικά τυπώθηκαν στὰ 1828, γιατί στὴ

δεύτερη σελίδα αὐτῆς τῆς ἐκδόσεως μεταξύ τῶν «Ouvrages de G. Theocha-
ropoulos en vente» πού εἶναι περασμένα βρίσκομε καί τὸ ἔργο : Exposi-
tion abrégée de la prononciation grecque et de l' orthographe πού τυπώθηκε
στὰ 1829 καί τὸ ὁποῖο περιγράφει ὁ κ. Γκ. στὸν ἀρ. 1896, στή δὲ σ. 200 βρί-
σκομε καί τὴν ἀγγελία ὅτι «Il palaitra sous peu chez le même libraire: La
Charte Constitutionnelle, traduite en grec ancien.... par G. Théocha-
ropoulos. Τὸ βιβλίο αὐτὸ τυπώθηκε στὰ 1831 καί τὸ περιγράφει ὁ κ. Γκ. στὸν ἀρ.
2098. Ὡστε ἡ ἐκδοσις τῶν Λυρικῶν τυπώθηκε ἀσφαλῶς μεταξύ 1829—1831,
πολὺ πιθανόν νὰ τυπώθηκε στὰ 1831. Πιστεύω ὅτι ὁ κ. Γκ. θὰ δώσῃ στὸ
τέλος τοῦ τρίτου τόμου ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν βιβλίων πού τυπώθηκαν
χωρὶς ἔτος γιατί ἔτσι ὁ ἐρευνητὴς θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βρῇ εὐκολώτερα
ἓνα βιβλίο πού δημοσιεύτηκε χωρὶς χρονολογία.

4. Ὁ κ. Γκ. πολὺ ὀρθῶς λέγει στὸν πρόλογό του ὅτι «ἡ ἀναγραφὴ τῶν
βιβλιοθηκῶν, ἐν αἷς εὐρῆται ἕκαστον ἔντυπον, ἐπιτρέπει εἰς τὸν χειριζό-
μενον τὴν βιβλιογραφίαν νὰ ζητήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ βιβλίον ἐν τῇ
προσιτωτέρᾳ αὐτῷ βιβλιοθήκῃ». Ὑπάρχει ὅμως ἕνας ἀρκετὰ μεγάλος ἀριθ-
μὸς ἀπὸ τὰ ἐξ αὐτοψίας περιγραφόμενα βιβλία στὸ τέλος τῶν ὁποίων ὁ
κ. Γκ. ὄχι μόνον δὲν ἀναφέρει τὴ βιβλιοθήκην, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην πού βρί-
σκονται, ἀλλ' οὔτε δίνει καμιὰ ἐξηγήσιν πρὸς τὸν πρόλογό του γιὰ τοὺς ἐρευ-
νητές.

5. Παρατήρησα ὅτι ὁ κ. Γκ. παραπέμπει ὅταν ἓνα βιβλίο ἔχει περισ-
σότερες ἐκδόσεις ἀπὸ τὴν μιὰ ἐκδοσὴν ἐν τῇ ἐκδόσει, ἀλλὰ δὲν τὸ κάνει τα-
κτικὰ π' ὅλα τὰ βιβλία πού ἔχουν περισσότερες ἐκδόσεις ἢ τυπώθηκαν
περισσότερες φορές ἀπὸ διάφορους. Πρᾶγμα νὰ ἀναγνωρίσωμε ὅτι ὁ κ. Γκ.
δὲν ἔδωκε τὴν πρέπουσα προσοχὴν αὐτῷ τῷ ζητήματι, πού εἶναι ἀρκετὰ
σπουδαῖο σὲ μιὰ βιβλιογραφία. Ὡς πρὸς τὸ ἕνα παράδειγμα. Ἡ κατ' ἐπι-
τομὴν γραμματικὴ Τερψιθέα τοῦ Νεοφύτου Λούκα περιγράφεται πέντε φορές,
δηλαδὴ περιγράφονται πέντε ἐκδόσεις : ἀρ. 267 πρώτη ἐκδοσις (1804), ἀρ. 508
δεύτερη ἐκδοσις (1808), ἀρ. 704 τρίτη ἐκδοσις (1812), ἀρ. 1236 τετάρτη ἐκδοσις
(1820) καὶ ἀρ. 2194 πέμπτη ἐκδοσις (1832). Στὴν πρώτη ἐκδοσὴν ὁ κ. Γκ. δὲν
παραπέμπει πουθενά, κατὰ τὴ γνώμην μου θὰ ἔπρεπε νὰ παραπέμψῃ στίς
ἄλλες τέσσερες ἐκδόσεις. Στὴ δεύτερη ἐκδοσὴν, παραπέμπει μόνον στὴν
πρώτη ἐκδοσὴν, θὰ ἔπρεπε βέβαια νὰ παραπέμψῃ καὶ στίς ἄλλες τρεῖς ἐκ-
δόσεις. Στὴν τρίτη ἐκδοσὴν παραπέμπει στίς δυὸ πρώτες, ἀλλὰ ὄχι καὶ στίς
δυὸ τελευταῖες. Στὴν τετάρτη καὶ πέμπτη ἐκδοσὴν δὲν ἔχει καμιὰ παρα-
πομπή. Γιατί στὴν δεύτερη καὶ τρίτη ἐκδοσὴν ὑπάρχει παραπομπή καὶ στίς
ἄλλες ἐκδόσεις ὄχι; Ὅταν ἕνας ἐρευνητὴς θὰ ἔχη μπροστά του τὴν περι-
γραφὴ τῆς πρώτης ἐκδόσεως δὲν θὰ ξέρῃ ὅτι ἡ γραμματικὴ ἔχει καὶ ἄλλες
ἐκδόσεις, κι' ὅταν ἔχη τὴν περιγραφὴ τῆς πέμπτης δὲν θὰ ξέρῃ τότε τυπώ-
θηκαν οἱ ἄλλες τέσσερες ἐκδόσεις.

Ὑπάρχουν ἄλλα ἔργα π. χ. τὰ Λυρικά τοῦ Ἀθανασίου Χριστοπούλου,
πού τυπώθησαν περισσότερες φορές καὶ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Γκ. περιγράφει
στοὺς ἀρ. 659, 818, 980, 1063, 1299, 1547, 1788, 2291, 2524 χωρὶς ὅμως νὰ κἀνῃ
σὲ κανένα ἀριθμὸ τὴ σχετικὴ παραπομπή στίς διάφορες ἄλλες ἐκδόσεις,
ὅπως θὰ ἔπρεπε.

Ἀναγνωρίζω ὅτι παραπομπὲς σὲ ἐκδόσεις πού τυπώθηκαν πρὶν ἀπὸ
τὸ 1800 θὰ ἀπαιτοῦσαν ἰδιαίτερες κοπιαστικὰς ἐρευνες, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο
ὅμως ἔκανε σὲ μερικά βιβλία ὁ κ. Γκ., ἀλλὰ παραπομπὲς σὲ ἐκδόσεις πού

έγιναν μετά τὸ 1800, καὶ οἱ ὁποῖες περιγράφονται ἀπὸ τὸν κ. Γκ., ἦταν ἄρκετὰ εὐκόλα νὰ περαστοῦν, καὶ νομίζω ὅτι καμιὰ τέτοια παραπομπὴ δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ λείπῃ. Naὶ μὲν ὁ κ. Γκ. θὰ κοπίαζε παραπάνω, ἀλλὰ θὰ διευκόλυνε πολὺ τοὺς ἐρευνητές. Πιστεύω ὅτι θὰ ἔκανε πολὺ καλὰ ὁ κ. Γκ. ἂν μᾶς ἔδιδε παραπομπὰς καὶ γιὰ τὶς ἐκδόσεις ποὺ ἀναγράφονται στὸ δεῦτερο καὶ τρίτο τόμο τῆς Βιβλιογραφίας. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἀριθμοὶ τῶν βιβλίων σ' αὐτοὺς τοὺς τόμους ἴσως νὰ μὴν εἶναι ὀριστικοί, γιὰτὶ μιὰ προσθήκη μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ πολλοὺς ἀριθμούς, ἡ παραπομπὴ θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ ἐν ἀνάγκῃ στὸ ἔτος ποὺ τυπώθηκε τὸ βιβλίον καὶ ὄχι στὸν ἀριθμὸ του.

6. Ὁ κ. Γκ. ἀναφέρει συνήθως τὶς εἰκόνες, τοὺς πίνακες κτλ. ποὺ ὑπάρχουν στὰ βιβλία ποὺ περιγράφει, σὲ ἄρκετὰ ὅμως βιβλία δὲν ἀναφέρονται. Πιστεύω ὅτι τὰ ἀντίτυπα ποὺ μεταχειρίστηκε ἦταν ἑλλιπῆ. Περιορίζομαι νὰ ἀναφέρω μόνον πέντε εἰκόνες ποὺ δὲν μνημονεύονται. α) Τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Ἱεροθέου τοῦ Ναξίου, ποὺ ὑπάρχει στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου: Ἐγχειρίδιον συμβουλευτικόν (ἀρ. 58) (στὸ τέλος τοῦ ἰδίου βιβλίου ὑπάρχει καὶ ἕνας πίνακας τὸν ὁποῖον ἐπίσης δὲν ἀναφέρει ὁ κ. Γκ.). β) Τοῦ αὐτοκράτορα Ἀλεξάνδρου τῆς Ρωσίας, ποὺ ὑπάρχει στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου: Ποίημα καρκινικὸν Ἀμβροσίου Ἱερογάρχου τοῦ Παμπέρεως (ἀρ. 165). γ) Τοῦ Νικ. Θεοτόκη ποὺ ὑπάρχει στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου: Στοιχεῖα γεωγραφίας (ἀρ. 286). «Ἡ εἰκὼν ἐγράφη ἐκ τῆς αἰῶνος σχολαρχοῦντος. Ἐχαράχθη ὑπὸ Κ. Σχίνδελμαυερ ἐν Βιέννῃ» ὁ τοῦ Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας Ἰγνατίου, ποὺ βρίσκεται στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου: Il sogno di Scipione (ἀρ. 910). δ) Τοῦ Νικολήμου Ἀγαρείου, ποὺ βρίσκεται στὴν ἀρχὴ τοῦ πρώτου τόμου τοῦ Συνοψασμοῦ (ἀρ. 1195). Ἐχαράχθη στὴ Βενετία στὰ 1818 ἀπὸ τοὺς Ἰωάννην Ἀντώνιον Ξουλιάνην.

7. Ὁ κ. Γκ. ἀναφέρει ὅτι μερικὰ βιβλία μεταφράστηκαν στὰ ρουμανικά, π. χ. ὁ Νέος Ἑρωτόκριτος (ἀρ. 1072) καὶ ἡ Ἱστορία τῆς πάλαι Δακίας (ἀρ. 1163) τοῦ Διονυσίου Φωταίου. Ὁ ἐρευνητὴς ὅμως δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι μόνον τὰ λίγα βιβλία ποὺ ἀναφέρει ὁ κ. Γκ. μεταφράστηκαν στὰ ρουμανικά. Ὑπάρχουν μερικὲς δεκάδες βιβλίων, θρησκευτικά, ἱστορικά καὶ λογοτεχνικά, τὰ ὁποῖα μετέφρασαν στὴ γλῶσσα τῶν διάφοροι ἑλληνομαθεῖς ρουμάνοι καὶ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Γκ. μὴ γνωρίζων τὴ ρουμανικὴ καὶ εὐρισκόμενος μακρὰ ἀπὸ τὶς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκας δὲν μπορούσε νὰ ξέρῃ.

8. Ὁ κ. Γκ. λέγει στὸν πρόλογό του ὅτι θὰ δώσῃ στὸ τέλος τοῦ τρίτου τόμου τῆς Βιβλιογραφίας τὰ εὐρετήρια καὶ τῶν τριῶν τόμων. Νομίζω ὅτι πολὺ καλύπτεται θὰ ἦταν ἂν ἔδινε στὸν κάθε τόμο χωριστὰ τὸ εὐρετήριο, τὸ ὁποῖο θὰ ὑποβοηθοῦσε καὶ τὸν κ. Γκ. στὶς διάφορες παραπομπὰς καὶ οἱ ἐρευνητὲς θὰ βρίσκανε πολὺ πρὶς εὐκόλα τὰ ζητούμενα βιβλία. Ἐτοὶ ποὺ παρουσιάζεται ὁ πρῶτος τόμος, χωρὶς εὐρετήριο, γιὰ νὰ βρῇ κανένας ἕνα βιβλίον ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει καὶ δὲν ξέρει τὸ ἔτος ποὺ τυπώθηκε εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ φυλλομετρήσῃ ὁλόκληρην τὴ Βιβλιογραφίαν. Διάφοροι φίλοι μου ἐξεφράστηκαν πολὺ ἐπαινετικά γιὰ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῆς Βιβλιογραφίας, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔκρουσαν τὴ λύπη τους ποὺ στὸ τέλος δὲν ὑπάρχει πίνακας ὀνομάτων καὶ ἔτσι εἶναι ἀναγκασμένοι κάθε φορὰ ποὺ θέλουν νὰ τὴ μεταχειρισθοῦν νὰ χάνουν πολὺτιμο καιρό. Ἄς ἐλπίσωμε ὅτι ὁ κ. Γκ. θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀρχικὴν του ἀπόφασιν καὶ θὰ μᾶς δώσῃ στὸ τέλος τοῦ δευτέρου τόμου τὰ εὐρετήρια τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τόμου γιὰ νὰ μὴν

περιμένωμε τὴν δημοσίευση τοῦ τρίτου τόμου, ἡ ὁποία, ἕνεκα δυσκολιῶν καὶ ἐμποδίων ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψῃ κανένας, πιθανὸν νὰ καθυστερήσῃ ἀρκετὸν καιρό.

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ (1)

1. Ἀκολουθία εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα Ζωὴν Ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Ποτοσάνῃ τῆς Μολδαβίας Ἑλληνικῆς καὶ ἀυθεντικῆς σχολῆς κυρίου Νικολάου Ἀντωνίου. Αἰτήσῃ τῆς ἐυγενεστάτης ἀρχοντίσης Πιταρέσσας Κερίας Ζωῆς, συζύγου τοῦ Ἀρχόντος Πιτάρη Κυρίου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἦδη πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἐπιμελεία καὶ διορθώσει Θεοδοσίου Δημητρίου Παπαῦ Ἀθανασίου, δι' ἐξόδων καὶ αἰτήσεως τῆς Ἀνωθεν ἀταδέλφης αὐτοῦ. Ἐν Λειψία τῆς Σαξονίας. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Χήρας τοῦ Λέπερ. Ἀω 1800.

Εἰς 8ον, 316. BPA. II 74510.

2. Ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ ἐπ' Ἐκκλησίας κηρυττόμεναι. Νεωστὶ μετατυπωθεῖσαι, καὶ διορθωθεῖσαι. Μετὰ προσθήκης πολλῶν Ἐπιστολῶν, τῶν Προκειμένων τῆς Ἑβδομάδος, νέου Πίνακος καὶ χαλκογραφίας τινὸς περιεχοῦσης τὰ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρια. ἄω. Ἐνετίῃσι, 1800 Παρὰ Νικολάου Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον, ιε' + 398 σ. BPA. A. 22217.

3. Εὐχολόγιον τὸ μέγα ἐν ᾧ περιέχονται κατὰ τάξιν αἱ τῶν ἐπτὰ μυστηρίων ἀκολουθίαι, ἡ τῶν νεοσυνάων τῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἀρχιερατικῷ Ἐρμηνείᾳ ἡ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Νέου Ἀκολουθία. Καὶ τὰ ἀποστόλων ἐγγεγραμμένα καὶ ἄλλα πλεονα εἰς τὴν νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τῶν ἱερέων ὅσα ἐν τοῖς πρότυπωθεῖσι Εὐχολογίοις ἐξέδοτο. Νέα μετατύποις ἄω! Ἐνετίῃσιν. 1800. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον, 672 σ. BPA. s. 997.

4. Τὰ τέσσαρα Θεῖα καὶ ἱερὰ Εὐαγγέλια εἰς χρῆσιν τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, Μετὰ καὶ τῶν Εἰκονογραφιῶν ἐκάστου Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως. Νεοτάτῃ ἔκδοσις. ἄω! Ἐνετίῃσι, 1800. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου.

Εἰς 8ον, 504 σ. BPA. A. 28316.

5. Τέχνη τοῦ ζῆν ἡτοι Νουθεσίαι ὠφέλιμοι. Πῶς νὰ ζήσῃ τινὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ γαλήνῃ εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων. Νῦν πρῶτον μεταφρασθεῖσαι πρὸς ὄφελος τῶν Φιλησύχων. Βιέννα. Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Γεωργίου Βεντότη.

Εἰς 8ον μικρόν, 8 φ. ἄ. ἄ. + 240 σ. Ἀνευ ἔτους, ἀλλὰ τοῦ 1800. BPA. A. 27438.

6. Τριώδιον περιέχον ἅπασαν τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ πρέπουσαν ἀκολουθίαν Ἐκδοσις Νέα. ἄω! Ἐνετίῃσι 1800. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς φύλλον, 439 σ. BPA. III 85821.

(1) Τὰ περισσότερα βιβλία ποῦ δίδω στὶς προσθήκες καὶ συμπληρώσεις βρίσκονται στὴ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας (BPA), ἡ ὁποία εἶναι πλούσια οὐ παλιὲς ἑλληνικὲς ἐκδόσεις, ποῦ προέρχονται ἀπὸ διάφορες βιβλιοθήκες ἡγεμόνων, βογιάφων καὶ μοναστηρίων, καὶ μερικὰ στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἀλησμόνητου θείου μου Δ. Ρούσου (ΔΡ).

7. Τριώδιον ψυχωφελέστατον, περιέχον τὴν πρέπουσαν ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἅπασαν ἀκολουθίαν. Νεωστὶ μετατυπωθέν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν. αὼ! Ἐνετίσιν. 1800. Πατὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς φύλλον, 456 σ. BPA. III 85816.

8. Πρακτικὴ τῶν λογαριασμῶν. Ἦγουν νέα εὐκολωτάτη ἐφεύρεσις, διὰ νὰ κάμῃ τινὰς κάθε μέγαλον Λογάριασμόν εἰς τὰ πωλήματα, ἀγοράσματα, μέτρα, ζύγια, με̐ κάθε λογῆς τιμὴ καὶ κάθε λογῆς ἀργύρια, εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου. Ἀκόμει καὶ διὰ νὰ μοιράσῃ κάθε πρᾶγμα εἰς περισσότερα μέρη, καὶ νὰ κάμῃ μερισμοὺς εἰς Συντροφίαν. Περιέχουσα καὶ τοὺς Τόπους, ὅπου, ὑπάγει τινὰς, καὶ ἔρχεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς, καὶ ἄλλας ὠφελίμους. Ἐρμηνείας. αὼα! Ἐνετίσι. 1801. Παρὰ Πάνφ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 16ον, 121 σ. BPA. A. 22881.

9. Μηναιὸν τοῦ Δεκεμβρίου περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν, Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας προσθήκης τοῦ τυπικοῦ. Νεωστὶ μετατυπωθέν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν. αὼβ' Ἐνετίσιν, 1802. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς φύλλον, 303 σ. BPA. s. 1056.

10. Ποίημα ἐρωτικὸν λεγόμενον Ἐρωτοκριτός. Συντεθὲν ἀπὸ τὸν ποτὲ Εὐγενέστατον Βιτζέντζον τὸν Κόσιν ἄρτον. Ἀπὸ τὴν Χώραν τῆς Σιτίας τοῦ Νησιοῦ τῆς Κρήτης. Νεωστὶ μετατυπωθέν, καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας διορθωθέν. αὼβ' Ἐνετίσιν, 1802. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον, 943 σ. BPA. A. 22489.

11. Τὰ κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀβρόκωμην πόνημα ποιμενικὸν Κωνσταντίνου Μάνου σπουδῶν, τὸν ἐνταῦθα δὲ τιμίων πραγματευτῶν Συνδρομῇ πρὸς χρῆσιν τῶν φίλων ἐκδοθέν. Ἐν Τριεστίῳ. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Βαίς 1802.

Εἰς 8ον, 78 σ. BPA. I 76940.

12. Αἰθεῖαι Λειτουργίαι τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. Ἦτοι τῶν προηγιασμένων. αὼγ'. Ἐνετίσι, 1803. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον, 64 σ. BPA. A. 22390.

13. Ἀραβικὸν Μυθολογικὸν περιέχον διηγήσεις καὶ συμβεβηκότα πλείστα περίεργα, καὶ ὥραϊα. Συντεθὲν εἰς τὴν Ἀραβικὴν Διάλεκτον παρὰ τοῦ πολυμαθοῦς Δερβῦς Ἀμπουμπεκήρ. Νῦν τρίτον. Ἐκ τῆς ἰταλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταφρασθέν, Τύποις δὲ ἐκδοθέν, Καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέν. Τόμος πρῶτος, αὼγ'. Ἐνετίσιν. 1803. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον, μικρόν, 254 σ. BPA. A. 791.

14. Εὐαγγελιστᾶριον Περιέχον τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν, πόθεν ἄρχονται, καὶ ποῦ καταλήγουσιν. Ἔτι δὲ Κανόνια ΛΕ. ἐν οἷς εὐρίσκονται αἰεποτε τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ὁμοίως καὶ τὸ Ἑωθινόν, καὶ ποῖος ἦχος ψάλλεται ἐκάστη Κυριακῇ. Καὶ ἕτερα ἀναγκαῖα, περὶ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Πάσχα, καὶ Πασχάλιον διηγεκές. Συντεθὲν παρὰ Ἐμμανουήλου τοῦ Γλυ-

ζωνίου. Τὰ δὲ ῥηθέντα Κανόνια νεωστὶ ἐπανορθώθησαν προτροπῇ τοῦ ποτὲ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, κυρίου κυρίου Χρυσάνθου. αὐγ.' Ἐνετίσιν. 1803 Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς φύλλον 48 σ.+1 σ. ἄ. ἄ. Βρίσκεται σὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ ἀναγράφω στὸν ἐπόμενον ἀριθμό. BPA. s. 919.

15. Θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀφιερωθὲν μὲν τῷ ποτὲ Μακαριωτάτῳ καὶ σοφτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ τῷ Νοταρᾷ. Νεωστὶ δὲ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν. αὐγ.' Ἐνετίσιν. 1803. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς φύλλον, 256 σ. BPA. S. 919.

16. Ἀγιασματάριον ἦγουν Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου τῶν χρησιμωτέρων, καὶ ἀναγκαιοτέρων τοῖς Ἱερεῦσιν Ἀκολουθίων, καὶ Εὐχῶν, πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν ψυχικὴν τε καὶ σωματικὴν θεραπείαν. Αὐξηθεῖσα μετὰ τῆς Προσθήκης τοῦ Πρώτου, καὶ Δευτέρου Κανόνος τῆς Παρακλήσεως, καὶ μετὰ τινῶν ἄλλων Εὐχῶν, καὶ τῶν Μεγαλυναρίων τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν. Συλλεγθέντα μὲν τὰ πάντα χάριν εὐχερείας τῶν Ἱερέων. Νῦν δὲ νεωστὶ εἰς τὸν ὅρθον καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθέντα. αὐδ.' Ἐνετίσιν, 1804. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον μικρόν, 160 σ. BPA. A. 26807.

17. Γενικὴ χάρτα τῆς Μολδοβλαβίας καὶ μέρους τῶν γειτνιαζουσῶν αὐτῇ ἐπαρχιῶν 1804. Ἐκδόθη παρὰ τοῦ πρ. Σχιναβλάρου ἐν Βιέννῃ σ. 57 καὶ 78. Ἐστὶν δευτέρα ἐκδοσις τῆς Γενικῆς χάρτας τῆς Μολδοβλαβίας τοῦ Ρήγα Βελεστινὰ ἧ ποὺ τυπώθηκε πρώτη φορά στὰ 1797. Δὲν ἔχει τὴν εἰκόνα τοῦ ἡμεμόνα Καλλιμάχη ποὺ ὑπάρχει στὴν πρώτη ἐκδοσις. BPA. D. VI. 10.

18. Γνωμαὶ καὶ Σκέψεις Ἱερῆς καὶ τοῦ κυρίου Φραγκίσκου Δουκότος de la Rochefoucauld, ἐκ τῆς Γαλλικῆς ὑπὸ Στεφάνου Ἰωάννου Χ. Μόσχου μεταφρασθεῖσαι. Ἐν Βιέννῃ 1804. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Ἰωάννης Σχραϊμβλ.

Εἰς 12ον, 4 φ. ἄ. ἄ.+144+1 σ. ἄ. ἄ. BPA. I 15456.

19. Λόγοι ψυχωφελεῖς εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ εἰς τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συντεθέντες παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου Βαρούχα τοῦ Κρητός, Εἰς ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῶν Πιστῶν. Νεωστὶ μετατυπωθέντες, καὶ ἐπιμελεῖα πλείστη διορθωθέντες αὐδ.' Ἐνετίσιν, 1804. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον μικρόν, 191 σ. ΔΡ.

20. Νέος Παράδεισος ἦτοι λόγοι διάφοροι, καὶ βίοι ἁγίων ἐκ τοῦ Μεταφράστοῦ Συμεῶνος Εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν Διάλεκτον Μεταλωτισθέντες μὲν παρὰ Ἀγαπίου Μοναχοῦ τοῦ Κρητός Νῦν δὲ αὐθις τυπωθέντες εἰς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν, μετὰ τοῦ προσήκοντος Πίνακος. Ἐνετίσιν. αὐδ.' 1804 Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 4ον 500 σ. BPA. A. 22536.

21. Ἐποπτεῖα εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν πρὸς κατάληψιν τῶν εἰκονικῶς ἐν τῇ χάρτᾳ παρισταμένων, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τινος ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν καθομιλουμένην φωνήν. Καὶ ἐκδοθεῖσα παρὰ Νεόφυτου Δούκα. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας 1805.

Εἰς 12ον, 48 σ. ΔΡ.

22. Ὡρολόγιον μέγα Περιέχον τὴν ἅπασαν Ἡμερονύκτιον Ἀκολουθίαν, τὰ Τροπάρια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου, καὶ τῶν Δώδεκα Μηνῶν, Τὸν Παρακλητικὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου, καὶ τοὺς Οἴκους μετὰ τῆς Μεταλήψεως, καὶ τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον εἰς τὸν Ζωοποιὸν Σταυρόν. Καὶ Πασχάλιον ἐτῶν λβ.' καὶ ἄλλων ἀναγκαίων, ὥς ἐν τῷ Πίνακι. Τῇ προσθήκῃ μὲν ποτὲ τοῦ Ἱεροῦ Συμβούλου, τῆς καὶ χρονολογίας τῶν Ἀγίων ἐν τῇ Μηνολογίᾳ, τῶν πολλῶν εἰκόνων ἥπερ τῷ πρώτῳ. Τὰ νῦν δὲ καὶ τοῦ ἐτέρου τῆς Θεοτόκου Παρακλητικοῦ κανόνος, κοσμηθὲν καὶ προσαυξηθέν. Νεωστὶ μετατυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν, ἄωε.' Ἐνετίησιν 1805. Παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς θον μικρόν, 1 φ. ἁ. ἁ. +5—680 σ. κολοβόν. ΒΡΑ. S. 1005.

23. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. Ὅτι τῶν προηγιασμένων. ἄωε.' Ἐνετίησι, 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς θον, 64 σ.

24. Βιβλίον Ἱστορικὸν περιέχον ἐν συνόψει διοφόρους καὶ ἱστορίας. Ἀρχόμενον ἀπὸ Κτίσεως κόσμου, μέχρι τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀκολουθῶν Σουλτάνων. Συλλεχθὲν μὲν ἐκ διαφόρων ἀκριβῶν Ἱστοριῶν καὶ εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας, Ἱεροῦ Δωροθέου. Νῦν δὲ μετατυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν. ἄωε.' Ἐνετίησιν, 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

25. Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου Ἡ ὠφελιμωτάτη καὶ ἀναγκασιότατη. Πλουτισθεῖσα μετ' αὐξήσεως Ἑτεροκλίτων τινῶν Ὀνομάτων καὶ Ἀντωνιῶν Ρημάτων, τῶν δυσχερεστέρων ἐν τῇ Τεχνολογίᾳ. Οἷς προσετέθη τὰ Ἐγκλινόμενα μετὰ τῶν Ἐγκλιτικῶν, καὶ Συνεγκλιτικῶν Μορίων τοῦ Ἡρώδιανου· τὰ χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου· τὰ ἐκ τῶν Σόλωνος Ἑλεγείων Γνωμικά· καὶ τὸ τοῦ Φωκυλίδου νουθετικὸν Ποίημα. Τὰ πάντα μεθ' ὅσης οἶόν τε τῆς ἐπιμελείας διορθωθέντα, παρὰ Σ(πυρίδωνος) Β(λαντῆ). Ἐνετίησιν 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς θον 486 σ. ΒΡΑ. Α. 5728.

26. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων αἱ πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ Ἐπ' Ἐκκλησίας καθ' ἐκάστην κηρυττόμεναι. Μετὰ προσθήκης πολλῶν Ἐπιστολῶν, τῶν Προκειμένων ἐκάστης Ἡμέρας, νέου Πίνακος, καὶ Χαλκογραφίας τινὸς περιεχοῦσης τὰ Μαρτύρια τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Νεωστὶ μετατυπωθεῖσαι, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσαι. ἄωε.' Ἐνετίησι. 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς θον, 400 σ. ΒΡΑ. Α. 22217.

27. Ὡρολόγιον μέγα Περιέχον τὴν ἅπασαν Ἡμερονύκτιον Ἀκολουθίαν, τὰ Τροπάρια, καὶ Κοντάκια τῶν Ἀγίων τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκασταρίου, τοὺς δύο Παρακλητικοὺς Κανόνας τῆς Θεοτόκου, τοὺς κδ' Οἴκους, μετὰ τῆς Μεταλήψεως, καὶ Πασχάλιον ἐτῶν κε'. Ἐτι δὲ καὶ Συνταγμάτιον περὶ τῶν Νηστειῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, νῦν πρῶτον προστιθέν. Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν. ἄωε.' Ἐνετίησιν 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς θον, 552 σ. ΒΡΑ. S. 1005.

28. Ἐπιστολάριον περιέχον Διαφόρους χαρακτήρας καὶ ὑποδείγματα Ἐπιστολῶν πρὸς ὅποιονδήποτε πρόσωπον Ἀξιωματικόν, Ἐκκλησιαστικόν καὶ Κοσμικόν, μετὰ τοὺς τίτλους τῶν αὐτῶν, κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον, ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται. Μετὰ τινος ἱστορικῆς περιγραφῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θρόνων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιεπισκόπων, Μητροπολιτῶν, καὶ Ἐπισκόπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐτι δὲ καὶ Χρονολογίας, Μηνολογίου, καὶ χρησίμων Κανονίων περὶ τῶν Πασχαλίων, καὶ ἄλλων ἀναγκαίων νεωστὶ προστεθέντων, καὶ διὰ τοῦ ἀστερίσκου σημειωθέντων. Ἐκδοαὶς Α' Ἐν ἧ καὶ ἕτεραι β.' ἀστέϊται Ἐπιστολαί. Ἐν Βενετίᾳ 1808. Παρὰ Θεοδοσίου τῷ ἕξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον 259 σ. ΒΡΑ. Α. 28500.

28. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περί τῶν ἐν πίστεϊ κεκοιμημένων λόγος. Εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παραφρασθεὶς. Ἐν Βιέννῃ, 1808. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Λεοπόλδου Γρουνδ.

Εἰς 8ον 37 σ. ΒΡΑ. Α. 28283.

30. Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ προφήτου. Καὶ βασιλέως Ἐνετίησιν. αὐτῇ 1808 Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἕξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον μικρόν, 160 σ. ΒΡΑ. Α. 20674.

31. Ἡμερολόγιον τοῦ τρέχοντος χρόνου 1809. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐνανθρώπησιν, συμποσομένου ἀπὸ ἡμέρας 365. Ἐνθα ὁ Ἀναγνώστης τῶν πολλῶν ἀξιολόγων παρατηρήματων, τὸ μὲν ἐυρήσει ἀξία γνώσεως, τὰ δὲ ὠφέλεια, πρὸς ἐνα. ἕνα, δὲ καὶ διατριβῆς εὐχαρίστος καὶ περιέργου τύποις ἐκδοθέν ἐν τῇ κατ' Οὐγγαρίαν ἐλευθερουπόλει Πέστη. Παρὰ τῷ Ματθίᾳ Τρατνέρῳ.

Εἰς 16ον, 239 σ. Ὑπάρχει παραλλήλως τὸ ἡμερολόγιον γιὰ τὰ χρόνια 1809 καὶ 1810. Ὁ τίτλος τοῦ ἡμερολογίου 1810 εἶναι στὴν τρίτη σελίδα (βλ. τὸν ἀρ. 34). Β. Ρ. Α. 17199.

32. Περί τοῦ προγωστικοῦ, τοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐμμανουὴλ τοῦ παλαιολόγου γενομένου, καὶ περὶ τοῦ ἐμπυρίνου σημείου ὡς ξίφους ἐν τῷ οὐρανῷ φανέντος, μαρτίου ἐννάτη ἡμέρα τετάρτη ὥρα ἐννάτη.

Εἰς 8ον μικρόν, 8 σ. Εἰς στίχους. Ὁ ἀνωτέρω τίτλος βρίσκεται στὴν ἀρχὴ τοῦ κειμένου. Ἀργότερα προσετέθη φύλλο μετὰ τὸν τίτλο συντετμημένο, στὸν ὁποῖο προσετέθη καὶ τὸ ἔτος 1809, τὸ ὁποῖο πιθανῶς εἶναι τὸ ἔτος πού τυπώθηκε τὸ φυλλάδιο. ΒΡΑ. 162186.

33. Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως μετὰ τῶν ᾠδῶν. Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἕξ Ἰωαννίνων. 1809.

Εἰς 8ον μικρόν, 1846. ΒΡΑ. Α. 20674.

34. Ἡμερολόγιον τοῦ τρέχοντος χρόνου. 1810. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐνανθρώπησιν συμποσομένου ἀπὸ ἡμέρας 365 ᾧπερ συναφθέντι τῷ 1809 σωτηρίῳ. Ἐτεῖ προσετέθησαν καὶ πλείω ἀξιόλογα παρατηρήματα διὰ νὰ μὴν ὑστερήται καὶ τότε τῶν ἀξίων γνώσεως καὶ ὠφελείας προξένων εἰς τοὺς περιέργους Ἀναγνώστας. Τύποις ἐκδοθέν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.

Βλέπε τὸν ἀρ. 32.

35. Σύνοψις ἱερὰ περιέχουσα ἀκολουθίας καὶ εὐχὰς ἐκάστῳ χριστιανῷ προσηκούσας. Καὶ ἄλλα ὠφέλιμα. Ἐκδοαὶς πρώτη. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἕξ Ἰωαννίνων. 1810.

Εἰς 16ον, 468 σ. ΒΡΑ. Α. 793.

36. Ψαλτήριον Δαβίδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως. Ἐνετίσιν. 1810. Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 8ον μικρόν, 160 σ. ΒΡΑ. Α. 20674.

37. Αἰσώπου τοῦ Φρυγὸς Βίος καὶ Μύθοι μετὰ τῆς Χρηστοθείας Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου καὶ ἄλλων τινῶν ὠφελίμων. Ἐκδοσίς πρώτη. Ἐνετίσιν. Παρά Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1811.

Εἰς 8ον μικρόν, 236 σ. ΒΡΑ. Α. 8014.

38. Εὐαγγελιστάριον περιέχον τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν ἐπὶ δὲ κοινά λέει. Ἐν οἷς εὐρίσκονται τὸ εὐαγγέλιον ὁ ἀπόστολος τὸ ἔωθινόν ὁ ἥχος τῶν κυριακῶν τὸ ἅγιον πάσχα καὶ πασχάλιον διηγεῖς. Συντεθὲν παρὰ Ἐμμανουήλου τοῦ Γλυζωνίου καὶ ἐπαυρῶθῃ ἐν προτροπῇ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱερωσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ. Ἐνετίσιν. Παρά Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1811.

Εἰς φύλλον, 52 σ. Βρίσκεται στὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ποῦ ἀναγράφω στὸν ἐπόμενον ἀριθμὸ. ΒΡΑ. S. 919.

39. Θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἀφιερῶθῃ τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἱερωσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάντῳ τῷ Νοταρᾶ. Ἐκδοσίς πρώτη. Ἐνετίσιν. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Πάνου Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, 1811.

Εἰς φύλλον, 4 φ. ἄ. ἀ. 1272 σ. ΒΡΑ. S. 919.

40. Ὁ κτήνηχος συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἡ προσετέθησαν Ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ διάφοροι Εὐχαὶ Ἐν δὲ τῷ τέλει τὰ Ἐξαποστειλάρια, καὶ τὰ Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα. Ἐκδοσίς Ἡ'. Ἐνετίσιν. Παρά Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1811.

Εἰς 8ον μικρόν, 192 σ. ΒΡΑ. Α. 28905.

41. Θησαυρὸς Δαμασκηνοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου τοῦ Θεσσαλονικέως. Μετὰ προσθήκης ἐν τῷ τέλει Ἐτέρων ἐπὶ Λόγων ψυχωφελεστάτων καὶ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Πάτερ ἡμῶν. Νεωστὶ μετατυπωθεὶς, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείς εἰς ψυχικὴν τῶν Ὁρθοδόξων ὠφέλειαν. Ἐν Βενετίᾳ. Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1812.

Εἰς 4ον, 1 φ. ἄ. ἀ. +ε'—η'—580 σ. ΒΡΑ. Α. 26184.

42. Ὁ κτήνηχος συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἡ προσετέθησαν Ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ διάφοροι Εὐχαὶ Ἐν δὲ τῷ τέλει τὰ Ἐξαποστειλάρια, καὶ τὰ Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα. Ἐνετίσιν. Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1812.

Εἰς 8ον μικρόν, 192 σ. ΒΡΑ. Α. 28905.

43. Ψαλτήριον Δαβίδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως μετὰ τῶν ᾠδῶν. Ἐνετίσιν. Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων 1812.

Εἰς 8ον μικρόν, 184 σ. κολοβόν. ΒΡΑ. Α. 790.

44. Πανουργίαι γνωμικὰ καὶ διαθήκη Βερτόλδου Ποίημα χαριέστατον μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ἰταλικῆς διαλέκτου. Ἐκδοσίς πρώτη. Ἐν Βενετίᾳ. Παρά Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1813.

Εἰς 8ον, 104 σ. ΒΡΑ. I. 45912.

45. Σύνοψις ἱερὰ περιέχουσα ἀκολουθίας καὶ εὐχὰς ἐκάστῳ χριστιανῷ προσηκούσας καὶ ἄλλα ὠφέλιμα. Ἐκδοσίς δευτέρα. Ἐν Βενετίᾳ. Παρά Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1813.

46. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου σὺν τῇ τῶν προηγιασμένων Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. Ἔκδοσις δευτέρα. Ἑνετίησιν. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Πάνου Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. 1814.

Εἰς 8ον, 76 σ. ΔΡ.—

47. Βιβλίον Ἱστορικὸν περιέχον ἐν συνόψει διαφόρους ἐξόχους ἱστορίας. Ἀρχόμενον ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, μέχρι τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀκολουθῶν Σουλτάνων. Συλλεχθὲν μὲν ἐκ διαφόρων ἀκριβῶν Ἱστοριῶν, καὶ εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας κυρίου Δωροθέου. Νῦν δὲ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1814.

Εἰς 4ον, 1 φ. ἁ. ἁ. 583 σ. ΒΡΑ. Α. 22682.

48. Κατὰ λόγος τῶν κοινῶν βιβλίων τῆς τυπογραφίας Νικολάου Γλυκεῖ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐν Βενετίᾳ. 1814.

Εἰς 8ον μικρόν, 28 σ. ΒΡΑ. Ι. 49990.

49. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου σὺν τῇ τῶν προηγιασμένων Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. Ἑνετίησιν. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκεῖ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. 1815.

Εἰς 4ον, 71 σ. ΒΡΑ. Α. 13608.

50. Ἀρὰ βιβλίων μυθολογικῶν Περιέχον διηγήσεις καὶ συμβεβηκότα πλεῖστα περὶ ἑσθῶν καὶ ὥρατα. Συντέθεν εἰς τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ πολυμαθοῦς Δερβῦ καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθὲν. Τόμος πρῶτος. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάου Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1815.

Εἰς 8ον, 254 σ. Τὸ ἴδιο ἔτος.

Τόμος δεύτερος, στὸν τίτλον τοῦ ὁποίου προσετέθη: Νῦν τρίτον Ἐκ τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταφρασθὲν, Τύποις τε ἐκδοκέν, Καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθὲν, Τόμος δεύτερος. 308 σ.

Τόμος τρίτος, ἴδιος τίτλος μετὰ τὸν τοῦ δευτέρου τόμου, 308 σ. ΒΡΑ. Α. 22803.

51. Γνωμολογικὸν Περιέχον τὰ κατὰ Ἀλφάβητον Γνωμικὰ Μονόστιχα τοῦ Χρυσολωρά. Ἔτι δὲ συντόμους Ἐπιστολάς διαφόρων Παλαιῶν Συγγραφέων, καὶ Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1815.

Εἰς 16ον, 96 σ. ΔΡ.—

52. Σύνοψις ἱερὰ περιέχουσα ἀκολουθίας καὶ εὐχὰς ἐκάστῳ χριστιανῷ προσηκούσας Καὶ ἄλλα ὠφέλιμα. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1815.

Εἰς 16ον, 575 σ. ΒΡΑ. Ι. 15430.

53. Ὡρολόγιον τὸ μέγα περιέχον Ἀπασαν τὴν προσήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν Κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων καὶ εὐαγῶν μοναστηρίων. Ἑνετίησιν. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκεῖ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. 1815.

54. Κορρακιστικὰ ἢ διόρθωσις τῆς ρωμαϊκῆς γλώσσας. Κωμωδία εἰς πράξεις διαιρεμένη. Ὑπὸ τοῦ λογίου καὶ εὐγενοῦς κ. Ἰακώβου Ρίζου Μεγάλου Ποστελνίκου.

Εἰς 8ον, 45 σ. Δὲν ὑπάρχει ὁ τόπος καὶ τὸ ἔτος πού τυπώθηκε, πιθανόν
στὴ Λειψία στὰ 1816. ΔΡ—.

55. Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως μετὰ τῶν
ὠδῶν. Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1817.

Εἰς 8ον μικρόν, 184 σ. ΒΡΑ. Α. 20674.

56. Εὐαγγελιστάριον περιέχον τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν δια-
δοχὴν, πόθεν ἄρχονται, καὶ ποῦ καταλήγουσιν Ἐτι δὲ Κανόνια ΛΕ' ἐν οἷς
εὐρίσκονται ἀείποτε τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Κυριακῶν τοῦ
ὄλου ἐνιαυτοῦ, ὁμοίως καὶ τὸ Ἑωθινόν, καὶ ποῖος Ἦχος ψάλλεται ἐν ἐκά-
στη Κυριακῇ, καὶ ἕτερα ἀναγκαῖα, περὶ τοῦ εὑρεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου
Πάσχα, καὶ Πασχάλιον διηλεκές. Συντεθὲν παρὰ Ἑμμανουὴλ τοῦ
Γλυζωνίου Τὰ δὲ ῥηθέντα Κανόνια ἐπανορθώθησαν προτροπῇ τοῦ
ποτὲ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων Πατριάρχου κυρίου κυρίου Χρυσάνθου.
Νῦν δὲ πάλιν παρ' ἐπιστήμονος τινὸς καὶ σεβασμίου Ἀνδρός Ἐνετίησιν. Παρὰ
Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1818.

Εἰς φύλλον, 52 σ. Βρίσκεται στὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, πού ἀνα-
γράφω στὸν ἐπόμενον ἀριθμὸ. ΒΡΑ. S. 919.

57. Θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἀφιερωθὲν τῷ ποτὲ
Μακαριωτάτῳ καὶ σοφοτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Χρυ-
σάνθῳ τῷ Νοταρᾷ. Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1818.

Εἰς φύλλον, 1 φ. ἁ. ἁ. + 256 σ. ΒΡΑ. S. 919.

58. Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως μετὰ τῶν
ὠδῶν. Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1818.

Εἰς 8ον μικρόν, 1846 σ. ΔΡ—.

59. Παύλου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἐκδόσει ἀποστόλου αἰιδ' ἐπι-
στολαὶ ἐρμηνευθεῖσαι μὲν ἑλληνιστὶ ὑπὸ τοῦ μακαρίου Θεοφυλάκτου
ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Μεταφρασθεῖσαι δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινο-
τέραν διάλεκτον, καὶ Σημειώμασι διαφόροις καταγλαίσθεῖσαι, παρὰ τοῦ ἐν
μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Νικοδήμου Ἀγιορείτου αἵτινες ἀντιγρα-
φεῖσαι δι' ἀναλογίαν τοῦ αἰοδίου Νεοφύτου πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως Ἡδὴ πρῶτον Τύποις ἐξεδόθησαν τῇ συνδρομῇ καὶ ἀντιλήψει τῶν Πα-
ναγιωτάτων Πατριαρχῶν Γρηγορίου καὶ Κυρίλλου, καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου καὶ
Πανεκλάμπρου Κόμητος κυρίου κυρίου Ἰωάννου Καποδίστρια συμβούλου καὶ
ἐξ ἀπορρήτων τοῦ σεβαστοῦ τῶν Ρωσσιῶν αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως Πο-
λονίας, ἱππέως διαφόρων ταγμάτων Ρωσσίας καὶ ἄλλων αὐτοκρατόρων καὶ
βασιλέων κ.τ.λ. Ἄμα δὲ συνδρομῇ καὶ ἄλλων ζηλωτῶν Ἱερομένων τε καὶ
Λαϊκῶν. Τόμος δεύτερος τὴν πρὸς Κορινθίους Δευτέραν, τὴν πρὸς Γαλάτας
τὴν πρὸς Ἐφεσίους, τὴν πρὸς Φιλιπησίους, καὶ τὴν πρὸς Κολασσαεῖς πε-
ριέχων. Σπουδῇ δὲ καὶ ζήλῳ τῶν ἐλαχίστων Ἱερομονάχων Στεφάνου καὶ
Νεοφύτου τῶν Ἀγιορείτων εἰς Κοινὴν ἀπάντων τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν.
Ἐνετίησιν. Παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων 1819.

Εἰς φύλλον, 2 φ. ἁ. ἁ. + 458 σ. Στὸ ἴδιο ἔτος:

Τόμος τρίτος τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Πρώτην, καὶ Δευτέραν, τὴν
πρὸς Τιμόθεον Πρώτην, καὶ Δευτέραν, τὴν πρὸς Τίτον, τὴν πρὸς Φιλήμονα,
καὶ τὴν πρὸς Ἑβραίους περιέχων. 1 φ. ἁ. ἁ. + 490 σ. ΒΡΑ. Α. 25783.

Ὁ πρῶτος τόμος δὲν ὑπάρχει στὴ ΒΡΑ. Πιστεύω ὅτι ἔγινε μία μό-
νον ἐκδοσὴ καὶ ἄλλα μὲν ἀντίτυπα φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ τυπογράφου Ν.
Γλυκύ, ἄλλα δὲ τὸ τοῦ Π. Θεοδοσίου.

60. Ἑσμάτα καὶ Πονημάτια διαφόρων Ἐν Κοσμοπόλει.
Εἰς 8ον μικρόν, 1 φ. ἄ. ἄ.+73.+1. ἄ. ἄ. λευκὴ+1 ἄ. ἄ.+4—36 σ. ΔΡ.
Φαίνεται νὰ τυπώθηκε στὸ Γιάσι στὰ 1821. Περιέχει διάφορα πατριω-
τικὰ ποιήματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὰ τοῦ Ρήγα Βελεστινλή.
Στὸ τέλος ὑπάρχει τὸ «Σάλπισμα πολεμιτῆριον» τοῦ Α. Κοραή.

61. Dictionnaire grec moderne français, contenant
les diverses acceptions des mots, leur étymologie ancienne ou moderne et
tous les temps irréguliers des verbes, suivi d'un double vocabulaire de noms
propres d'hommes et de femmes, de pays et de villes. Par F. D. Dehèque.
Paris, Jules Duplessis et Cie successeurs de Théophile Barrois Fils, rue de
Richelieu, No 15 1825.

Στὸ ψευδοτίτλο : Λεξικὸν τῆς γραικικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσης.

Εἰς 12ον, XII+682+κγ.' σ. ΔΡ.

62. Κωμωδία τοῦ μήλου τῆς ἔριδος Ἦτοι δράματα
νέα περίεργα καὶ ὠφελιμώτατα Φιλοπνηθέντα καὶ διὰ δαπάνης Τύπῳ ἐκδο-
θέντα παρὰ Παναγιώτου Δημητρίου Ντέτε ἐξ Ἀργυροκά-
στρου. Τοῦ καὶ Ὑπογράφου Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας. 1826.

63. Οἱ εἰκοσιτέσσαρες οἱ Πρωτῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Περὶ αὐτῶν τὴν τῶν Ῥωμαίων
ἀπλὴν γλῶσσαν παραφραστικῶς μετενεχθέντες παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις
Μελετίου Καλλωνᾶ, Καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέντα. Νῦν δὲ τὸ δεῦτε-
ρον ἐξεδόθησαν παρὰ τινος φιλοχρίστου ἀνδρὸς πρὸς τὸ διανεμηθῆναι
ἐλευθέρῳ Ἐν Λεωφίᾳ τῆς Σαλαονείας 1826 ἐν τῇ ὑπογραφῇ τοῦ Μελετίου.

Εἰς 16ον, 84 σ. ΒΡΑ. I 64569.

64. Τραγῶδια τῶν νεωτέρων Ἑλληνῶν συλλεχθέντα
εἰς τὰ Γερμανικὰ καὶ ἐξηγηθέντα διὰ σημειώσεων τοῦ Καρόλου Θεο-
δώρου Κίνδ. Neugriechische Volkslieder, gesammelt und mit deutscher
Uebersetzung, nebst Sach- und Worterklärungen, herausgegeben von Karl
Theodor Kind in Leipzig. Grimma bei Carl Friedrich Göschen Beyer, 1827.

Εἰς 8ον μικρόν XXXII+148+2 σ. ἄ. ἄ. Εἶναι τυπωμένα ἑλληνιστὶ καὶ
γερμανιστὶ στὸν τρίτο τόμο τῆς Eunomia. ΔΡ.

65. Grammaire grecque, contenant les dialectes et la diffé-
rence avec le grec vulgaire, adoptée par l'Université de France. Par C. Mi-
noïde Mynas, Ex-Professeur de Philosophie et de Rhétorique en Macé-
doine. Paris, Chez Bossange père, rue Richelieu n. 60. Treuttel et Würtz, rue
Bourbon n. 17. L' Auteur, rue Ste.—Hyacinthe-St.-Michel, u. 7. 1828.

Εἰς 8ον, 2 φ. ἄ. ἄ.+VIII+366 σ. ΔΡ.

66. Χρηστομάθεια ἐκ τῶν ἑλληνικῶν συγγραφέων. Νέα ἔκδοσις.
Ἐν Παρίσι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σεβαστοῦ Delalain, ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογο-
νίας αὐκῆ.

Εἰς 8ον, VIII+294 σ. ΒΡΑ. Α. 28785.

67. Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρως τοῦ
Βυζαντίου Περιέχουσα Πάντα τὰ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐκδόσεσιν εὐρισκόμενα
Σὺν τούτοις δὲ καὶ ἄλλα τινὰ χρήσιμα τοῖς πρωτοπείροις Μαθηταῖς. Νεωστὶ
Ἐκδοθεῖσα σὺν πλείστη ἐπιμελείᾳ. Ἐνετίησιν. 1830. Παρὰ Φραγκίσκῳ τῷ
Ἀνδρεόλῳ.

Εἰς 8ον μικρόν δ'+232 σ. ΔΡ.

68. Ἀγισματάριον μέγα ἡγουν ἐκλογὴ τῶν χρησιμωτέρων τοῖς ἱερεῦσιν ἀκολουθιῶν καὶ εὐχῶν καὶ ἄλλων πλείστων, ἐκ τοῦ μεγάλου εὐχολογίου. Νέα ἔκδοσις. Ἐν Βενετίᾳ Παρὰ Φραγκίσκῳ τῷ Ἀνδρεόλᾳ. 1831. Εἰς 8ον 384 σ. BPA. A. 24575.

69. Νέα Μεθοδικὴ Γεωγραφία, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα, ὑπὸ Μ. Παλαιολόγου καὶ Δ. Θεμελιάδου, εἰς χρῆσιν τοῦ τῶν Ὁδησινῶν Ἑλλήνων Ἐμπόρων σχολείου. Ἐν Ὁδησῶ, Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν Ἑλλήνων Ἐμπόρων Σχολείου. 1832.

Εἰς 12ον 1 φ. ἁ. ἁ. + 74 σ. BPA. I. 13492.

70. Τὸ χαμένον παιδίον ἱστορία διὰ τοὺς παῖδας συντεθεῖσα πρότερον εἰς τὴν Γερμανικὴν διάλεκτον, ἔπειτα μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν Γαλλικὴν, καὶ νῦν αὖθις μετενεχθεῖσα εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν παρὰ Μιχαήλ παπαχρήστου. Ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Ἡλιάδου. 1832.

Εἰς 12ον, 2 φ. ἁ. ἁ. + 44 σ. Μὲ τρεῖς λιθογραφίες.

71. Τῶν ἀγίων ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ Νεωστὶ ἐκδοθεῖσαι. Ἐν Βενετίᾳ Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1832.

Εἰς 8ον, ζ' + 1 ἁ. ἁ. + 360 σ. BPA. A. 22217.

72. Ἱστορία τοῦ βασιλέως Δαβίδ. Ἐν Μελίτῃ. Ἐκ τῆς Ἀμερικανῆς Τυπογραφίας. 1833.

Εἰς 12ον 56 σ. BPA. A. 28489.

73. Ὁ προσλόγιον τὸ μέγα περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν, κατὰ τὴν παλαιοὴν Ἀνατολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ἑξαίρετως τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ εὐαγγ. Μοναστηρίων, διορθωθὲν καὶ εἰς τρία μέρη διαιρεθὲν ὑπὸ Βασίλειου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου ὅφ' οὗ περιεγράφη σφέστερον καὶ περιστατικώτερον ἢ ἱστορία πολλῶν τοῦ Μηνολογίου ἑορτῶν, καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐξεδόθη. Δευτέρα ἔκδοσις. Ἐν Βενετίᾳ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Φραγκίσκου Ἀνδρεόλα. 1834.

Εἰς 8ον, ιδ' + 2 ἁ. ἁ. + 582 σ. BPA. S. 1003.

74. Neugriechische Chrestomathie, mit grammatischen Erläuterungen und einem Wörterbuche, herausgegeben von Dr. Theodor Kind. Prosa und Poesie. Leipzig, Baumgärtners Buchhandlung 1835.

Εἰς 8ον μικρὸν XXIV + 2 ἁ. ἁ. + 258 + 1 σ. ἁ. ἁ. ΔΡ.

75. Προσευχητάριον εἰς χρῆσιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου Μπούρη Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῷ Α. Ἀυκούλῳ 1835.

Εἰς 16ον, 323 + 8 σ. ἁ. ἁ. Ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστὶ. Μὲ μίαν χαλκογραφίαν. BPA. A. 4182.

76. Ἀλφαβητάριον χρήσιμον τοῖς ἀρχαρίοις παισὶ Περιέχον Πολλὰς εὐλήπτους, εὐχρήστους καὶ ἀναγκαίας λέξεις, καὶ ἀκολουθὸν κατὰ Γραμματικὴν, ἔχον τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰς τὴν καθομιλουμένην ἀπλοελληνικὴν διάλεκτον. Προσέτι καὶ διαλόγους χρησίμους καὶ ὠφελιμωτάτους οὐ μόνον τοῖς ἀρχαρίοις παισίν, ἀλλὰ τοῖς τε γονεῦσιν αὐτῶν καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ, ὥς ἐν τῷ πινάκι δηλὸν γίνεται. Συντεθὲν ὑπὸ Συμεὼν Χρηστίδου καὶ νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν διὰ δαπάνης τῶν τε φιλοκάλων συν-

δρομητῶν καὶ τοῦ ἰδίου ἐκδότου. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1836 Ἐκ τοῦ τυπογραφίου Ἰωάννου τοῦ Ἡλιάδου.

Εἰς 8ον, 1 φ. ἄ. ἄ. + κ' + 256 σ. ΔΡ.

77. Ἀ π ἄ ν τ η σ ι ς εἰς τὴν κατ' Ἀμερικανῶν ἐπιστολὴν τοῦ Ξ. Π. Ρ. Ἐκδοθεῖσα ὑπὸ φιλογενοῦς τινός. Ἐν Σμύρνῃ ἐκ τῆς Ἀρλῶ τυπογραφίας 1836. [Στὸ τέλος:] Ὁ φίλος σου. Ἀ θ α ν ἄ σ ι ο ς Β. Ο.

Εἰς 12ον 38 σ. ΒΡΑ I 7068.

78. Ὁ κ τ ῶ η χ ο ς συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκynoῦ Νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα ἀνευ τῶν κανόνων παρὰ τῶν αὐταδέλφων Μ καὶ Σ Χρηστίδων. Προσετέθη δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἅπασα ἡ ἀκολουθία τοῦ τε ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς χάριν εὐκολίας οὐ μόνον τῶν παίδων, ἀλλὰ τῶν τε ἱερέων καὶ ψαλλόντων. Ἐν Βουκουρεστίῳ Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἡλιάδου καὶ Χρηστίδων 1836.

Εἰς 8ον, 1 φ. ἄ. ἄ. + κβ' σ. + 1 φ. ἄ. ἄ. + 120 σ. ΒΡΑ II 7223.

79. Παιδαγωγία Νέα. Εὐμέθοδος, διὰ τῆς ὁποίας δύνανται τὰ παιδιά εὐκόλως νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. συντεθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου Κόκονος, Σμυρναίου. Ἐκδοσις δευτέρα μετὰ τινῶν προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως. Ἐν Πέστη, Παρὰ τῷ εὐγενεῖ Τράττνερ τε καὶ Κάρων καὶ 1836.

Εἰς 8ον μικρόν, VIII + 48 σ. ΔΡ.

80. Παιδαγωγία νέα Εὐμέθοδος, διὰ τῆς ὁποίας δύνανται τὰ παιδιά εὐκόλως νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Συντεθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου Κόκονος, Σμυρναίου. Ἐκδοσις ἑβδόμη. Μετὰ τινος προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τυπογραφείου Ἡλιάδου καὶ Χρηστίδων 1836.

Εἰς 12ον 5 φ. ἄ. ἄ. + 55 σ. ΒΡΑ I Π 2600.

81. Πίνακες τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς. (Στὸ κατὼ μέρος ἐκάστου πίνακα.) Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἡλιάδου καὶ Χρηστίδων. 1836.

Εἰς φύλλο, πίνακες λγ. ΒΡΑ IV 46006.

82. Ὡρολόγιον τὸ μέγα περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ἐξαιρέτως τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ εὐαγῶν Μοναστηρίων διορθωθὲν καὶ εἰς τρία μέρη διαιρεθὲν ὑπὸ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου ὕφ' οὗ περιεγράφη σαφέστερον καὶ περιστατικώτερον ἢ ἱστορία πολλῶν τοῦ Μηνολογίου ἑορτῶν Τρίτῃ ἑκδοσις Ἐν Βενετίᾳ Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Φραγκίσκου Ἀνδρεώλα Διὰ δαπάνης Γεωργίου Διαμαντίδου 1836.

Εἰς 8ον, ιδ' + 2 ἄ. ἄ. + 592 σ. ΒΡΑ. s. 1003.

83. Ἀλφαβητάριον χρήσιμον τοῖς ἀρχαρίοις παισὶ περιέχον Πολλὰς ἀναγκαίας λέξεις Γνώσεις ἐπωφελεῖς. Παραγγέλματα ἠθικὰ τε καὶ ὑγιεινὰ. Ἐτι δὲ καὶ προσευχὰς καθημερινὰς μετὰ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ Μεταλήψεως, καὶ ἐτέρας ὀκτὼ νῦν πεποιημένας εἰς ἐκάστην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συντεθὲν ὑπὸ Συμεῶν Χρηστίδου καὶ νῦν δεύτερον τύποις ἐκδοθέν. Ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ Τυπογραφείου Ἡλιάδου καὶ Χρηστίδων 1837.

Εἰς 12ον, 2 φ. ἄ. ἄ. + 81 σ. ΒΡΑ. I 40287.

84 Κατήχησις τοῦ Ὁρθοδόξου, Θεοσεβοῦς, Ἠθικοῦ τε καὶ πεπολιτευμένου Ἀνθρώπου. Πρὸς χρῆσιν τῶν προτοπείρων καὶ ἀρχαρίων παίδων. Τύποις ἐκδοθεῖσα Παρὰ τῶν Αὐταδέλφων Μιχαὴλ καὶ Συμεῶν Χρηστίδων. Ἐν

Βουκουρεστίους 'Εκ τοῦ Τυπογραφείου 'Ηλιάδου καὶ Χρηστίδων. 1838.
Εἰς 16ον, 1 φ. ἄ. ἄ.+204 σ. ΒΡΑ. Α. 29237.

85. Λουκιανοῦ 'Ενύπνιον καὶ Νεκρικοὶ διάλογοι ΙΓ'. Μετὰ δὲ τούτοις ὁ 'Αποκηρυττόμενος. Τύποις ἐκδοθέντα πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων παιδῶν παρὰ τῶν Αὐταδέλφων Μιχαήλ καὶ Συμεῶν Χρηστίδων. 'Εν Βουκουρεστίους. 'Εκ τοῦ Τυπογραφείου 'Ηλιάδου καὶ Χρηστίδων. 1838.

Εἰς 12ον 1 φ. ἄ. ἄ.+125 σ. ΒΡΑ. Ι 40288.

86. Χρησμοί. ἦτοι Προφητεία τοῦ μακαρίου 'Ιερομονάχου, 'Αγαθαγγέλου τῆς μοναδικῆς Πολιτείας τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ὁφθεῖσα ἐν Μεσσίῃ τῆς Σικελίας. "Εν ἔτει 1279. 'Εν Βουκουρεστίῳ. 'Εκ τοῦ 'Ελληνικοῦ Τυπογραφείου 'Ηλιάδου καὶ Χρηστίδων. 1838.

Εἰς 16ον 54 σ. ΒΡΑ. 1117.

87. 'Ο Πολυπαθὴς παρὰ Γρηγορίου Παλαιολόγου. Τόμος πρῶτος. 'Εν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. 'Αντωνιάδου. ('Οδὸς 'Ερμοῦ ἄνω τῆς Καπνικαρέας) 1839.

Εἰς 16ον 2 φ. ἄ. ἄ.+γ'+1 ἄ. ἄ.+288 σ. Τὸ ἴδιο ἔτος:

Τόμος δεύτερος, 296 σ. Στὸν ἐσωτερικὸ τίτλο φέρει χρονολογία 1839, καὶ στὸν ἐξωτερικὸ 1840. ΒΡΑ Ι 45821.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Οἱ συντάκτες τῆς 'Ελληνικῆς Βιβλιογραφίας πῆραν 58 τίτλους βιβλίων τὰ ὅποια δὲν κατώρθωσαν νὰ βροῦν στὴ βιβλιοθήκῃς ποὺ ἐρεῦνησαν, ἀπὸ τὴν πρώτη καὶ δεύτερη ἐκδοσὶς τοῦ Κατάλογου τοῦ 'Ανδ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ. Ὁ Κατάλογος ὅμως τοῦ Βρετοῦ, ὅπως πολὺ ὀρθὰ λέγει ὁ κ. Γκ. στὸν πρόλογό του, πολλὰς φορές δὲν μὲν δίδει τὴν ἀκριβῆ ἀντιγραφὴ τῶν βιβλίων, παρὰ τίτλους ἀλλαγμένους ἢ ἀνυετημένους, μὲ ἄρκετά λάθη καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν σελίδων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται σὲ μιὰ βιβλιογραφία. Μερικὰ ἀπὸ τὰ 58 βιβλία ποὺ παρέλαβε ὁ κ. Γκ. ἀπὸ τὸν Βρετὸν βρίσκονται στὴν ἐδῶ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ρουμανικῆς 'Ακαδημίας. Οἱ τίτλοι καὶ οἱ σελίδες αὐτῶν τῶν βιβλίων εἶναι:

1. Βιβλιογραφία τοῦ Πασβανζόγλου τριῶν τοιῶν πασιᾷ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ πληρεξουσίου ἀρχηγοῦ (κομαντάτου) εἰς Βιδίνι, καὶ ὅλον τὸ παραδούναβι. Συλλεχθεῖσα ἀπὸ τὰ γερμανικά. 'Εν Πέστη, τύποις Φραγκίσκου Πάτζκου 1800.

Εἰς 8ον μικρὸν, 16 σ. ΒΡΑ. Ι 112666.

2. 'Εορτολόγιον περιέχον. Τὰ Δοξαστικά, 'Απολυτικά, καὶ Κοντάκια τῶν κατ' ἔτος 'Εορταζομένων Ἀγίων, καὶ τῶν 'Εορτῶν τοῦ Τριωδίου, καὶ Πεντηκοσταρίου· τὰ Δοξαστικά, 'Απολυτικά, καὶ Ὑπακοάς τῆς 'Οκτωήχου μετὰ τῶν 'Εωθινῶν, καὶ Εὐλογηταρίων τὸν πρῶτον Παρακλητικὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου, τὸν ἐπὶ 'Εξομολογήσει Ἀμαρτωλοῦ καὶ τὸν μικρὸν Ἀγιασμόν. Νεωστὶ μετατυπωθέν, ἄωα. 'Ενετίησι, 1801. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου τῷ ἐξ 'Ιωαννίνων.

Εἰς 8ον 288 σ. ΒΡΑ. Α. 28849.

3. Μικρὰ Κατήχησις ἦτοι σύντομος χριστιανικὴ διδασκαλία ἐρανισθεῖσα ἐκ τῆς 'Ορθοδόξου 'Ομολογίας εἰς χρῆσιν τῶν τῆς Ἀνατολικῆς 'Εκκλησίας τέκνων νῦν ἐκ δευτέρου ἀναθεωρηθεῖσα καὶ μεθ' ὅσης οἶόν τε ἦν ἀκριβεῖας διορθωθεῖσα παρὰ Διμήτριον Νικολάου τοῦ Δαρβάρως τύποις δ' ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ τῶν κυρίων αὐταδέλφων αὐτοῦ

Ἰωάννου καὶ Μάρκου τῶν Δαρβάρων. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας Ἰωάννου Καρόλου Σχουενδέρου 1801.

Εἰς μικρόν, 98 σ. κολοβόν. ΒΡΑ. Α. 15868.

4. Βιβλίον καλούμενον Χρηστοθήθεια τῶν Χριστιανῶν, περιέχουσα Λόγους ψυχοφειλεστάτους δεκατρεῖς, ρυθμίζοντας ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ κακὰ ἤθη τῶν Χριστιανῶν. Πρὸς δέ, καὶ τὰς κυριωτέρας Ἐντολάς τῆς Παλαιᾶς, καὶ Νέας Διαθήκης· φιλοπονηθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Νικολάου Ἁγιορείτου· νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα σπουδῇ συντόμῳ, καὶ δαπάνῃ φιλοτίμῳ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου, Ἁγίου Ἰωαννίνων κυρίου Ἱερσθέου, Εἰς κοινὴν ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων ὠφέλειαν, Ἐνετίησιν 1803. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκὺ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἰς 4ον, ιβ'+337 σ. ΒΡΑ. Α. 22112.

5. Ἐπιστολὴ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Εὐγενίου Ἀρχιεπισκόπου πρῶν Σλαβωνίου καὶ Χερσῶνος. Ἐκδόσις δευτέρα. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας. Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Γεωργ. Βενδῶτου. 1807.

Εἰς 12 μικρόν, 62 σ. ΒΡΑ. Α. 6114.

6. Ταμεῖον Γραμματικῆς Ἑλληνικῆς, Ἐκ διαφόρων μὲν παλαιῶν τε, καὶ νεωτέρων Γραμματικῶν μεθόδων· πλείστης τῆς φιλοπονίας καὶ ὥς οἶόν τε εὐμεθέδος ξυντεθείσης ἐπὶ Ἀνδρέου Π. Ἱεροδιακόνου. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδεται φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐν Νεοφύτῳ φιλογενοῦς ἀδελφότητος τῶν Γραικῶν, καὶ Γραικοβλάχων, Πόμος Α. Ἐν Νεοφύτῳ τῆς Οὐγγαρίας. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Ἰωάννου Γιανκοβίκη. 1810.

Εἰς 8ον, 8 φ. α. α. +144 σ. ΒΡΑ. Α. 16656.

7. Πραγματεία στοιχείων περὶ τῶν χρεῶν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ προσθήκης κανόνων τινῶν περὶ χρησιμοθηρίας καὶ ἄλλων πάνυ χρησίμων. Μετάφρασις ἐκ τῆς Ἱταλικῆς Γλωσσῆς Διονυσίου Ἱερ. Πούρη τοῦ ἐκ Τρικκάλων, ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντὴ χάριν τῶν Κοινῶν Σχολείων τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1812.

Εἰς 8ον ιε'+1 α. α. +119 σ. ΒΡΑ. 28889.

8. Δρομοδείκτης τῆς Ἑλλάδος, Κωνσταντινούπολις. Πόλις τῆς Θράκης. Εἰς 8ον, 67 σ. +2 φ. α. α. Χωρὶς χρονολογία, ἴσως νὰ εἶναι ὁ Δρομοδείκτης τοῦ Γ. Ρουσιάδου. ΒΡΑ. II 44507.

9. Ἀλξίρα ἢ οἱ Ἀμερικανοί. Τραγωδία εἰς πέντε πράξεις. Σύγγραμμα Βολταίρου. Μετάφρασις (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) I. τοῦ Κομανιάνου. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκ τῆς τυπογραφίας Αὐγούστου Ρούφ. 1839.

Εἰς 8ον μικρόν, 16 σ. (λανθασμένα ἀριθμημένες) +87+8 σ. α. α. ΒΡΑ. I 47146.

Τὸν τελευταῖο τίτλο παρέλαβε ὁ κ. Γκ. ἀπὸ τῆς βιβλιογραφίας τοῦ Κουμανούδη, ὅπου εἶναι ἀλλαγμένος καὶ συντετμημένος.

Ἀρ. 62. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου: Εὐχρηστοτέρα Ὁρθόδοξος Ὁμολογία (Βενετία 1801) στὸ ἀντίτυπο τῆς ΒΡΑ. εἶναι 158.

Ἀρ. 294. Ἡ περιγραφή τοῦ βιβλίου: Σπαρτίον Ἐντρίτον (1804) ποῦ δίδει ὁ κ. Γκ. εἶναι: «Εἰς 8ον, σ. 182. Ἐν συνεχείᾳ εὑρηται τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 253 περιγραφέν σύγγραμμα». Στὸ ἀντίτυπό μου, ὥς καὶ στὸ ἀντίτυπο τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, μετὰ τίς 182 σελίδες δὲν ἀκολουθεῖ

τὸ σύγγραμμα: Ἐξέτασις περὶ τῆς ἐσωτερικῆς σαφηνί-
ας τοῦ Χριστιανισμοῦ τοῦ Κύρου Σωάμου, πού περιγρά-
φει ὁ κ. Γκ. στὸν ἀριθ. 253, παρὰ τὸ παρὰ κάτω, πού μνημονεύεται καὶ στὸν
τίτλο τοῦ βιβλίου: «Συμβιβασμός Τῶν δύο Γενεαλογιῶν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς τε κατὰ Ματ-
θαῖον, καὶ τῆς κατὰ τὸν Ἱερὸν Λουκᾶν. Ἐκ τῶν
ὑπομνημάτων Αὐγουστίνου Καλμέτου μεταφρα-
σθεῖς ἀπὸ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν κοινοτέραν Γραι-
κικὴν Διάλεκτον. Παρὰ τοῦ Ἀρχ. Ε. τοῦ β.» (1-39).
Ὁ κ. Γκ. γράφει ὅτι τὸ ὑπ' ἀρ. 294 βιβλίο βρίσκεται σὲ τρεῖς βιβλιοθήκες
στὴν Ἑθνικὴν, τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Λοβέρδου, τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 253 μόνον σὲ
δύο: στὴν Ἑθνικὴν καὶ τῆς Βουλῆς. Ὡστε τὸ τέλος τοῦ βιβλίου Σπαρτίον
ἐντρίτον πού βρίσκεται στὴ βιβλιοθήκη τοῦ Λοβέρδου δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ
σύγγραμμα πού περιγράφεται στὸν ἀρ. 253;

Ἀρ. 308. Ὁ τίτλος καὶ ἡ περιγραφή τοῦ δράματος τοῦ Ἀθ. Χριστοπού-
λου πού δίδει ὁ κ. Γκ. εἶναι: «Ἀθανασίου Χριστοπούλου
Δράμα Ἡρωϊκόν. Εἰς τὴν Αἰολοδωρικὴν Διάλε-
κτον. Εἰς 8ον, σ. 84+2 ἄ. ἄ. Ἡρώδους, ἀλλὰ τοῦ 1805».

Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἔπαιζα ἐν Βιέννῃ, στίς συμπληρώσεις πού ἔκαμε
στὴ βιβλιογραφία τοῦ Ἀθ. Χριστοπούλου, ῥημοσίεψε ὁ κ. Βαλέτας στὴ
Γενικὴ ἑλληνικὴ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία τοῦ Βαγιονάκη, τεύχος
1(1936) σ. 6-14, ἔγραφε ὅτι: «Τὸ Δράμα Ἡρωϊκόν» ἀνετυπώθη καὶ ἰδιαίτερώς
τὸ πρῶτόν ἐστι ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀθανασίου Χριστοπούλου Δράμα Ἡρωϊκόν
εἰς τὴν Αἰολοδωρικὴν διάλεκτον. Ἐν Βιέννῃ. Παρὰ Ἡρώδη Σπαρτίον 1805.
Εἰς 8ον σ. 84+2». (Βλ. περιοδικὸν Ἑλληνικὰ 9(1936) σ. 334). Ἀπορῶ
πῶς στὴ βιβλιογραφία τοῦ κ. Γκ. δὲν περιγράφη αὐτὸ τὸ ἀντίτυπο πού
ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ τυπογράφου, τὸν τόπον καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως, παρὰ
ἓνα ἀντίτυπο πού δὲν ἔχει τὸν τίτλον πᾶν! Ὁ κ. Γκ. λέγει ὅτι τὸ Δράμα
ἔχει 84+2 σ. ἄ. ἄ., προσθέτω ὁμῶς ὅτι οἱ δύο τελευταῖες σελίδες ἄνευ ἀριθ-
μήσεως δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μετὰ τὸ Δράμα, διότι σ' αὐτὲς ὑπάρχει ὁ «Πίναξ
κεφαλαιώδης τῆς Γραμματικῆς» πράγμα τὸ ὁποῖον μᾶς φανερώνει ὅτι ἡ
Γραμματικὴ τοῦ Χριστοπούλου τυπώθηκε μαζί μετὰ τὸ Δράμα, καὶ ἀμφιβάλλω
ὅτι τὸ Δράμα τυπώθηκε ἰδιαίτερώς. Στὸ ἀντίτυπό μου, καθὼς καὶ στὸ ἀντί-
τυπο τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας τὸ Δράμα ὑπάρχει στὸ τέλος τῆς Γραμμα-
τικῆς τοῦ Χριστοπούλου. Καὶ ὁ βιογράφος τοῦ Χριστοπούλου, ὁ φίλος του
Νικόλαος Κορυτζᾶς, λέγει ὅτι τὸ Δράμα τυπώθηκε μαζί μετὰ τὴ Γραμματικὴ
(Ἑλληνικά ἀρχαιολογήματα, σελ. ροδ').

Ἀρ. 338. Οἱ σελίδες τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεκταρίου τοῦ Κρητῶς (Βενετία 1805) στὸ ἀντίτυπό μου
εἶναι: 18 σ. + 1 φ. ἄ. ἄ. + 12 σ. Καὶ ὄχι μόνον 412 σ. ὅπως δίδει ὁ κ. Γκ.

Ἀρ. 351. Τὸ βιβλίον: Κανονισμός καὶ Διόρθωσις τῆς
Ναυτελλίας τῆς Ἱωνικῆς Πολιτείας (Κέρκυρα 1805) δὲν
ἔχει 61 σ., παρὰ 56+61 σ.

Ἀρ. 472. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τοῦ Εὐ-
θυμίου (Βιέννη 1807) δημοσιεύθηκε σὲ δύο εἰδῶν ἀντίτυπα, διότι τὸ ἀντίτυπο
πού ἀναγράφει ὁ κ. Γκ. ἔχει: «Προσφωνηθεῖσα δὲ τῇ Ἐντιμοτάτῃ Ἀδελφότητι
τῶν ἐν Βιέννῃ ἐντοπίων Ρωμαιοβλάχων», τὸ δὲ ἀντίτυπό μου ἔχει: «Προσφω-
νηθεῖσα δὲ τῇ Ἐντιμοτάτῃ Ἀδελφότητι τῶν ἐν Βιέννῃ ἐντοπίων Γραικῶν».

Οἱ δὲ σελίδες ἄνευ ἀριθμήσεως ποὺ ὑπάρχουν στὸ τέλος δὲν εἶναι 10, ὅπως δίδει ὁ κ. Γκ., παρὰ 13.

Ἄρ. 659. Ὁ τίτλος τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν Λυρικῶν τοῦ Ἀθ. Χριστοπούλου ποὺ δίδει ὁ κ. Γκ. εἶναι: Λυρικὰ τοῦ Εὐγ. Καμινάρη. Κυρίου Ἀθανασίου Χριστοπούλου. 1811».

Ὁ Παπαδόπουλος Βρετὸς στὴ Νεοελληνικὴ φιλολογία, 2, ἀριθ. 474, καθὼς καὶ ὁ κ. Γ. Βαλέτας στὴ βιβλιογραφία ποὺ ἀνέφερε παρὰ πάνω προσθέτουν ὅτι τὰ Λυρικά τυπώθηκαν στὴ Βιέννη στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Ἰωάννου Σνεϊρερ. Δὲν ξέρω ἂν ὁ Βρετὸς καὶ ὁ κ. Βαλέτας μᾶς ἔδωσαν τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου ἐξ αὐτοψίας, ἐκεῖνο ποὺ ἔχω νὰ προσθέσω ὅμως εἶναι ὅτι δύο ἀντίτυπα ποὺ βρίσκονται στὴ βιβλιοθήκη μου ἔχουν ἀκριβῶς τὸν τίτλο ποὺ δίνει ὁ κ. Γκ. Ὑπάρχει ὅμως ἓνα ἀντίτυπο στὴ βιβλιοθήκη τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖο ἔχει κοντά στὸ ἔτος 1811 καὶ τὸν τόπον ποὺ τυπώθηκε: Ἐνετίσι. Ἀμφιβάλλω ὅμως ὅτι ἡ πρώτη ἐκδοση τυπώθηκε στὴ Βενετία, μᾶλλον μοῦ ἔρχεται νὰ πιστέψω ὅτι τυπώθηκε στὴ Βιέννη.

Ἄρ. 704. Ἡ κατ' ἐπιτομὴν γραμματικὴ Τερψιθέα τοῦ Νεοφύτου Δοῦκα, ἐκδόσις τρίτη (Βιέννη 1812) ἔχει στὸ ἀντίτυπό μου 84+181+3 σ. ἄ. ἄ.+3 πίνακες, καὶ ὄχι 181+3 σ. ἄ. ἄ., ὅπως δίδει ὁ κ. Γκ.

Ἄρ. 733. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου: Τὸν ἀγ. Ἰωάν. Ἀποστόλων Πράξεις καὶ Ἐπιστολαὶ (Βενετία 1812) στὸ ἀντίτυπο τῆς ΒΡΑ εἶναι: ζ'+1 ἄ. ἄ.+412 σ.

Ἄρ. 757. Κατὰ λάθος βέβαια ὁ ἱατρός Ἄν. Ἀρσάκης δίδεται δύο φορές ὡς Ἀ. Ἀρσάνης.

Ἄρ. 808. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου: Ἐορτολόγιον (Βενετία 1814) στὸ ἀντίτυπο τῆς ΒΡΑ εἶναι 335.

Ἄρ. 1259. Οἱ στίχοι τοῦ Ν. Σ. Πικρολου πρὸς τὸν ἱατρὸν Γ. Γλαράκην δημοσιεύτηκαν πρώτη φορά στὸ Λόγιον Ἑρμῆ 1820 σ. 417-420.

Ἄρ. 2399. Οἱ σελίδες τοῦ βιβλίου: Ὁ Καραϊσκάκης (Χαλκίδα 1834) στὸ ἀντίτυπό μου εἶναι: 2 φ.+β+208+4 σ. καὶ ὄχι β+208 σ. ὅπως δίδει ὁ κ. Γκ.

Ἄρ. 2642. Τὸ Ἐορτοδρόμιον (Βενετία) ἔχει στὸ ἀντίτυπό μου: κς'+2 ἄ. ἄ.+750+2 σ. ἄ. ἄ., καὶ ὄχι κς'+750 σ. ὅπως δίδει ὁ κ. Γκ. Ἐπίσης στὴν ἀρχὴ ὑπάρχει μία χαλκογραφία.

Δὲν ἔκανα αὐτὲς τὶς λίγες παρατηρήσεις, προσθήκες, συμπληρώσεις καὶ διορθώσεις μὲ σκοπὸ νὰ μειώσω τὸ μεγάλο ἔργο ποὺ κατάρθωσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ κ. Γκίνης μὲ τόσους κόπους καὶ δυσκολίες, καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο μποροῦν νὰ περηφανεύονται ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ νὰ συνδράμω μὲ τὶς ταπεινὲς μου δυνάμεις τὸν κ. Γκίνη. Ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία, μ' ὅλες τὶς ἐλλείψεις της, τιμᾷ τόσο τοὺς συντάκτες της, ὅσο καὶ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Εὐχομαί ὅπως δημοσιευθοῦν τὸ ταχύτερον καὶ οἱ δύο ἄλλοι τόμοι.

Βουκουρέστι.

ΝΕΣΤΩΡ ΚΑΜΑΡΙΑΝΟΣ